

POSTANOWIENIE

Dnia 29 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

w sprawie **W. P.**

skazanego z art. 178a § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 29 czerwca 2016 r.,

zażalenia na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału IV Karnego Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 31 maja 2016 r., sygn. IV WKK 12/15,

w przedmiocie odmowy przyjęcia, wniesionej przez skazanego, kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 6 października 2015 r., sygn. IV Ka 349/15,

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

W. P. wyrokiem z dnia 25 maja 2015 r., sygn. II K 131/14, został skazany za popełnienie występku z art. 178a § 1 k.k. i za to na podstawie tego przepisu orzeczono wobec niego karę 100 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych. Wyrok ten został, po rozpoznaniu wywiedzionych przez oskarżonego i jego obrońcę apelacji, utrzymany w mocy orzeczeniem Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 6 października 2015 r., sygn. IV Ka 349/15.

Po otrzymaniu odpisu wyroku Sądu odwoławczego wraz z uzasadnieniem i pouczeniem o prawie, terminie i sposobie wniesienia kasacji (k.280, tom II), skazany W. P. wniósł sporządzoną i podpisaną przez siebie kasację, jednocześnie składając wniosek o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu celem sporządzenia i wniesienia kasacji. Wyznaczony obrońca przedstawił opinię o braku podstaw do

sporządzenia kasacji (k.290-293). Zarządzeniem z dnia 4 maja 2016 r. (k.308, tom II) wezwano skazanego do usunięcia braku formalnego kasacji, przez sporządzenie jej i podpisanie przez adwokata, wskazując termin, w którym brak powinien zostać usunięty, a także procesowe konsekwencje niesunięcia wskazanych braków. Skazanego wezwano także do uiszczenia opłaty od kasacji. W odpowiedzi skazany W. P. wniósł sporządzoną i podpisaną przez siebie kasację (k.311-318, tom II). Zaskarżonym zarządzeniem z dnia 31 maja 2016 r. Przewodniczący IV Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w Kaliszu, na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. odmówił przyjęcia tak sporządzonej kasacji, jako niespełniającej wymogów formalnych (k.319, tom II).

Skazany wniósł od tego zarządzenia „odwołanie” twierdząc, że z art. 526 § 2 k.p.k. nie wynika obowiązek złożenia kasacji podpisanej i sporządzonej przez podmiot fachowy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 526 § 2 k.p.k., jeżeli kasacja nie pochodzi od prokuratora lub innego podmiotu szczególnego w nim wymienionego, powinna być sporządzona i podpisana przez obrońcę lub pełnomocnika będącego adwokatem albo radcą prawnym. Zawarte w treści powołanego przepisu sformułowanie „powinna”, które błędnie zinterpretował skazany, oznacza tyle samo co „winna” (Słownik języka polskiego, L-P, red. M. Szymczak, Warszawa 1999, s. 831; „jest wskazane, żeby jakaś osoba, rzecz lub jakieś wydarzenie spełniały określone warunki” – Słownik 100 tysięcy potrzebnych słów, red. J. Bralczyk, Warszawa 2008, s.617). Z treści art. 526 § 2 k.p.k. wynika więc bezwzględny nakaz, tzw. przymus adwokacko-radcowski. Niedopełnienie tego obowiązku, o czym został pouczany skazany, rodzi skutki zgodne z podjętą przez Przewodniczącego Wydziału IV Karnego Sądu Okręgowego, decyzją.

W związku z powyższym, skoro skazany W. Piec nie usunął braku formalnego kasacji, zgodnie z art. 530 § 2 k.p.k., trafnie odmówiono jej przyjęcia. Z treści powołanego przepisu wynika bowiem, że prezes sądu, do którego wniesiono kasację, odmawia jej przyjęcia m.in. w okolicznościach, o których mowa w art. 120 § 2 k.p.k., tj. wówczas, gdy nie uzupełniono braku pisma w terminie.

Kierując się powyższym orzeczono, jak na wstępie.